

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

יומא דף לב.

כיצד סדר החמשה טבילות והעשרה קידושים שעושה כה"ג ביוה"כ?

טבל וקידש	מתי עושה	לאיזה עבודות
קידש טבל וקידש	כשמחליף בגדי חול בבגדי זהב	לעבודת התמיד ונסכיו, דישון המזבח והמנורה, קטורת של שחרית, ומנחת חביתין
קידש טבל וקידש	כשמחליף בגדי זהב בבגדי לבן	לעבודת היום בפר ושעיר שזורק דמים בפנים, והקטרת הקטורת בפנים
קידש טבל וקידש	כשמחליף בגדי לבן בבגדי זהב	להקרב את אילו ואיל העים במזבח החיצון
קידש טבל וקידש	כשמחליף בגדי זהב בבגדי לבן	להוצאת כף ומחתה שהכניס בבוקר
קידש טבל וקידש	כשמחליף בגדי לבן בבגדי זהב	להקרב המוספים ותמיד של בין הערבים
קידש	כשמחליף בגדי זהב בבגדי חול	-----

מנין שכהן גדול צריך לטבול ולקדש ידיו ורגליו בין עבודה לעבודה?

מנין לטבילה בין בגדי לבן לבגדי זהב	מנין לטבילה בין בגדי זהב לבגדי לבן	מנין שכל טבילה צריכה ב' קידושים
לר' יהודה	דכתיב (ויקרא טז: כד) וְרָחַץ אֶת בְּשָׁרוֹ בַּמַּיִם ¹	נפקא ליה מדראב"ש
לרבי	להו"א: מק"ו למסקנא: בגדי קדש (שם) פְּתַנְתָּ בַד קֹדֶשׁ וְרָחַץ בַּמַּיִם ³	דכתיב ופשט ורחץ ורחץ ולבש ⁴
לר' אליעזר בר"ש	-----	מק"ו ⁵

¹ פסוק זה מדבר בשעה שבא לפשוט את בגדי הלבן ולובש בגדי זהב כדי לעשות את אילו ואיל העם, כדכתיב בהמשך הפסוק "וְרָחַץ אֶת בְּשָׁרוֹ בַּמַּיִם בְּמָקוֹם קְדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת בְּגָדָיו וַיֵּצֵא וַיַּעֲשֶׂה אֶת עֲלָתוֹ וְאֶת עֶלְתֵּי הָעֵם וְכָפַר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי הָעֵם" - וזו העבודה בבגדי זהב.

² דלכאורה ג' תיבות אלו מיותרות דכבר ידענו שהם בגדי קודש, אלא בא להקיש וללמד שכל פעם שלובש בגדי קודש איזה שיהיו בין בגדי זהב ובין בגדי לבן צריך טבילה.

³ ופסוק זה מדבר בשעה שבא לפשוט את בגדי הזהב כדי ללבוש בגדי זהב לעשות את עבודת היום, וכדכתיב "פְּתַנְתָּ בַד קֹדֶשׁ וְלָבַשׁ וּמְכַנְּסִי בַד יִהְיוּ עַל בְּשָׁרוֹ וּבִאֲבִנָּט בַד יִחַגֹּר וּבְמַצְנֶפֶת בַד יִצְנֹף בְּגָדֵי קֹדֶשׁ הֵם וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת בְּשָׁרוֹ וְלָבַשׁם".

⁴ דבר זה נלמד מלשון הפסוקים (ויקרא טז: כג-כד), דכתיב "וַיָּבֵא אֶהֱרֹן אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת בְּגָדֵי הַבָּד וְגו'. וְרָחַץ אֶת בְּשָׁרוֹ בַּמַּיִם בְּמָקוֹם קְדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת בְּגָדָיו", ודרשין כאילו כתוב "ורחץ" פעמיים, אחד על ה"ופשט" ואחד על "ולבש". ואף שלשון "ורחץ" מיידי על טבילה ולא על קידוש, ילפינן באם אינו ענין, דהרי אין צריך קרא לטבילה כי כבר למדנו עליה (לרבי מקרא אחרינא). אכן כל ייתור זה הוא דוקא לרבי, אבל לר' יהודה ולראב"ש שהם דורשים את הפסוק הזה לטבילה, לא מיותר ולכן הם לומדים מק"ו.

⁵ ומה במקום שאין טעון טבילה טעון קידוש (כגון, הנכנס לעזרה כל ימות השנה שאין טעון טבילה מה"ת [זו שיטתו, אכן בן זומא חולק וס"ל שהיא מה"ת]), מקום שטעון טבילה (כאן, בהחלפת הבגדים) אינו דין שיהיה טעון קידוש. ומקשה הגמ', דמק"ו זה אפשר ללמוד לכאורה רק קידוש אחד. ומתרת, מדכתיב

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

יומא דף לב:

מתי נעשים הקידושים לפי שיטות התנאים דלהלן?

אליבא דרבי	אליבא דר' מאיר	אליבא דרבנן	
כל הקידושים כשהוא ערום ³	קידוש ראשון מקדש אחר הפשיטה ² וקידוש שני כשהוא לבוש	כשהוא לבוש מקדש ¹	לרב חסדא לרב אחא ב"י
כר' מאיר ⁴			

(שם: כג) "ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הקדש אשר לבש", וקשה, הא ודאי שפושט את הבגדים אשר לבש - וכי יכול לפשוט משהו אחר, אלא בא להקיש פשיטה ללבישה מה לבישה טעון קידוש אף פשיטה טעון קידוש.

¹ בין בפשיטה ובין בלבישה, דמקדש קודם שפושט, ושוב מקדש אחר שלובש.

² נחלקו ר' מאיר ורבנן (לעיל דף לא: , ולקמן דף לד:) מתי עושה את הקידוש של פשיטת הבגדים (הראשון), דלר' מאיר עושה אותו אחר שפושט את בגדי החול - כשהוא ערום, ושוב חוזר ומקדש אחר שלבש בגדי קודש. ואילו לרבנן הוא עושה אותו קודם שיפשוט בעודו לבוש. ומודה ר"מ לחכמים שאת הקידוש השני - דהיינו כל קידושי הלבישה, שעושה אותם אחר שכבר הוא לבוש.

³ ס"ל לרב חסדא בדעת רבי שהוא דורש את הפסוק כפשוטו "ופשט ורחץ - ורחץ ולבש", והיינו אחרי שפושט מקדש, ושוב מקדש ואח"כ לובש (ומפסיק בין קידוש לקידוש בטבילה).

⁴ רב אחא חולק, וס"ל שהכל מודים שקידוש שני - דהיינו הקידושים שעושה בלבישתו עושה אותם אחרי שהוא לבוש, דגזיה"כ הוא דכתיב (שמות ל: כ) "או בגשתם אל המזבח", שלא יהיה מחוסר אחר הקידוש אלא גישה למזבח, ולא לבישה וגישה.